

Sygn. akt **XXVII Ca 1262/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Parczewska
-----------------	------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. akt I C 4495/19

I. oddala apelację;

II. zasądza od M. S. na rzecz (...) S.A. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sędzia Katarzyna Parczewska

Zarządzenie: (...)

Sygn. akt XXVII Ca 1262/20

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 stycznia 2021 roku

Z uwagi, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu bowiem zarzuty podniesione przez apelującą okazały się chybione.

Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe jako stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia, a w konsekwencji przyjmuje je za własne.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny został ustalony przez Sąd Rejonowy prawidłowo, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, która wymaga, aby sąd oceniał materiał dowodowy w sposób logiczny, spójny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego.

Przystępując do rozpoznania apelacji, w pierwszej kolejności należało odnieść się do zarzutów naruszenia prawa procesowego, gdyż wnioski determinują rozważania co do pozostałych zarzutów apelacyjnych, bowiem nieobarczone błędem ustalenia faktyczne, będące wynikiem należytej przeprowadzonego postępowania mogą być podstawą oceny prawidłowości kwestionowanego rozstrzygnięcia w kontekście twierdzeń o naruszeniu przepisów prawa materialnego.

Jako niezasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 5,6 i 7 Rozporządzenia nr 261/2004.

Nie budzi wątpliwości, iż oceniając materiał dowodowy Sąd Rejonowy nie przekroczył granic swobody zakreślonych treścią art. 233 § 1 k.p.c., w sposób kompleksowy poddał analizie zebrany w sprawie materiał dowodowy, a prawidłowość oceny dowodów nie została przez skarżącego skutecznie podważona. Samo przedstawienie przez stronę odmiennych wniosków niż wynikają z dokonanej oceny nie świadczy jeszcze o przekroczeniu swobodnej oceny dowodów (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1998 r., III CKN 4/98).

Sąd Rejonowy słusznie wskazał, że przewoźnik czynił realne starania związane z czarterowaniem innych samolotów. Nie można zgodzić się z stanowiskiem skarżącej, że próby zorganizowania samolotu zastępczego nie mogą być dowodzone z wydruków wiadomości e-mail. Dowody te należało traktować jako inne środki dowodowe w rozumieniu art. 309 k.p.c., które podlegały swobodnej ocenie sędziowskiej jak każdy inny dowód na zasadzie art. 233 § 1 k.p.c.

Odnosząc się zaś do zarzutów naruszenia prawa materialnego należało podkreślić, że opóźnienie w przylocie nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów), to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (vide: ETS w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07). Wobec powyższego przewoźnik lotniczy jest zwolniony z obowiązku wypłaty pasażerom odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c i art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, wówczas gdy dowiedzie, że odwołanie lub opóźnienie lotu wynika z nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Apelująca wskazała, że nadzwyczajną okolicznością stanowiącą przesłankę egznoeracyjną uchylającą odpowiedzialność odszkodowawczą przewoźnika nie jest ujawnione uszkodzenie silnika samolotu, którym miał odbyć się planowany rejs. Natomiast w ocenie Sądu Okręgowego należało zgodzić się z stanowiskiem zaprezentowanym przez Sąd I instancji, że okoliczności odwołania lotu przez pozwanego były okolicznościami nadzwyczajnymi i stanowiły w stosunku do przewoźnika lotniczego zdarzenie o charakterze zewnętrznym, na które nie posiadał on wpływu i nie mógł mu zapobiec. Wymaga podkreślić, że wada silnika(...) była ukrytą wadą fabryczną, mającą wymiar globalny, która dotknęła przewoźników lotniczych na całym świecie. Okres czasowy pomiędzy wykryciem wady silnika a odwołanym lotem należało uznać za dodatkową przesłankę przemawiającą za uznaniem, że okoliczność ta miała charakter nadzwyczajny. Nawet posiadanie wiedzy o uszkodzeniu silnika z trzymiesięcznym wyprzedzeniem, ze względu na powszechne występowanie wady projektowej w tego typu silnikach w samolotach pasażerskich, które odbywały rejsy zarówno u pozwanego oraz innych przewoźników, uniemożliwiało rozplanowanie siatki połączeń w sposób umożliwiający wykonanie zaplanowanego lotu zgodnie z ustalonym terminem. Zatem w tym stanie faktycznym,

w następstwie zaistniałej sytuacji, zasadne jest twierdzenie, że opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności tj. wady produkcyjnej silnika.

Jednocześnie w ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy potwierdzał tezę, że przewoźnik podjął wszelkie możliwe racjonalne środki służące minimalizacji skutków wystąpienia niedogodności związanej z odwołaniem zaplanowanego lotu. Powyższe wskazuje podjęcie przez pozwanego czynności związanych z zapewnieniem lotów przez innych przewoźników. Należało zgodzić się z argumentacją pozwanego, że w okresie którego dotyczy żądanie pozwu, przedsięwzięte przez pozwanego środki związane z zaplanowanym lotem nr (...) były jedynymi możliwymi do realizacji z punktu widzenia prowadzonej przez przewoźnika działalności gospodarczej. Podkreślić też trzeba, że (...) S.A. zaproponowało powódce lot alternatywny, z którego ta skorzystała. Co więcej, lot ten został wykonany w tym samym dniu kilka godzin wcześniej, niż planowany lot, zaś samo dotarcie do portu docelowego nastąpiło 5 minut później od pierwotnie zaplanowanego rejsu.

Sąd Okręgowy zauważa, że twierdzenia podniesione przez stronę powodową w piśmie procesowym z dnia 7 października 2020 roku oparte na złożonym wniosku dowodowym o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu tj. Dyrektywy EASA z dnia 27 października 2016 r. nie mogły zostać uwzględnione gdyż twierdzenia jak i dowód ten należało uznać za spóźnione. Treść przepisu art. 381 k.p.c. wyraźnie bowiem wskazuje, że Sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Zdaniem Sądu Okręgowego wnioski dowodowe oraz twierdzenia z niego wynikające strona powodowa mogła przedstawić już przed Sądem niższej instancji, dlatego też nie zostały one przeprowadzone i uwzględnione w materiale dowodowym stanowiącym podstawę niniejszego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c., orzekając o kosztach postępowania odwoławczego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).

Sędzia Katarzyna Parczewska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Sędzia Katarzyna Parczewska